

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 191.

ДЖЕРСІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 7-го ВЕРЕСНЯ 1978

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, SEPTEMBER 7, 1978

No. 191. VOL. LXXXV

ПАПА РОЗМОВЛЯВ З ВІЦЕПРЕЗИДЕНТОМ МОНДЕЙЛЕМ 30 ХВИЛИН

Віцепрезидент Мондейл під час зустрічі і розмови з Папою Іваном Павлом І.

Ватикан. — Агентство ЮПІ інформувало, що Папа Іван Павло І-й у неділю, 3-го вересня ц.р., відхилився від офіційного протоколу і прийняв на спеціальній авіації віцепрезидента 3-ї адміністрації Стейтів Америки Волтера Мондейла, який очолював американську делегацію на інавгураційних церемоніях Святого Отця, що відбулися тієї ж неділі в присутності церковних і світських делегаций з цілого світу та сотень тисяч народу на площі св. Петра в Римі. Папа розмовляв з віцепрезидентом Мондейлом про справи Близького Сходу у пов'язанні із запланованою конференцією в Кемп Дейвід між президентом Джиммі Картером, президентом Єгипту Анваром ель-Садатом і прем'єр-міністром ізраїльського уряду Менахемом Бегіном про тяжку ситуацію в Лівані й інші справи світової політики та людських справ, якими новий голова Римокатолицької Церкви дуже цікавився. Мондейл передав Папі особистого листа і подарок від президента Картера, а після розмови з віцепрезидентом Мондейлом заявив, що Свяятий Отець і президент Картер висловили бажання зустрінутися в якнайкоротшому часі. Віцепрезидент розмовляв з Папою понад 30 хвилин, багато довше, як з іншими головами делегацій, які були прийняті в тому дні на авіації. Згідно з протоколом, розмовляти з Папою в тому дні могли тільки голови держав, але у випадку віцепрезидента Мондейла зроблено виняток. „Я згадав у розмові з Папою Іваном Павлом І-м про

важливу роль Церкви у світі на відтинку соціальної справедливості і людських прав, бо ці справи лежать на серці не тільки мені, але також президенту Картеру”, — заявив Мондейл у розмові з кореспондентами. Папа натомість заявив, що його молитви будуть завжди за президентом Картером і учасниками конференції в Кемп Дейвіді в надії, що якісь шляхи знайдуться для забезпечення миру на Близькому Сході. Віцепрезидент передав в подарунок Папі від президента Картера оригінальне видання Марка Твейна, улюбленого автора Папи Івана Павла І-го, з фоліо зі статтями та фотографіями команди Здвигу Михайло Шашкевич, закликав тисячі учасників до єдності і чину для добра і визволення України. Ген. Григоренко, якого представляв у маніфестаційній частині Здвигу голова КУ СУМА інж. Мирослав Шмигель, підкреслює, що відсутність нашої єдності є причиною усіх державних катастроф українського народу. „Я є проти механічної єдності; я за духову, справжню єдність”, — заявив Григоренко молоді і старшим, — яка виявлялася б у практичній формі”. Борців в Україні генерал назвав

Перший день Здвигу

На Оселю, здавалося потоками плвли автомобілі, автобуси, мотоцикли. В суботу, 2-го вересня, численні площі вже були заповнені народом, шатрами, автомобілями, танками з українськими мистецькими речами, а зокрема керамікою, вишивками, медалями, образами тощо. Біля найстаршого на Оселі будинку відомо під прикриттям розмістив свою велику виставку образів (біля 75 полотен) мала група демонстратів, які всіля розвивали свій плякат з написом „Мир і дружба”, розкинули сотні лютючок, на превелике здивування москвичів, які стояли в черзі до мавзолею Леніна. В лютючках закликалося до негайного роззброєння, а не тільки говорення про скорочення стратегічної зброї. „Люди завжди кажуть нам говорити з російськими про роззброєння і ми це робили”, — заявив 33-річний Джері Коффін кореспондентам після того,

ГЕН. П. ГРИГОРЕНКО ЗАКЛИКАВ 13,000 УЧАСНИКІВ ЗДВИГУ СУМА ДО ЄДНОСТІ І ЧИНУ ДЛЯ ДОБРА УКРАЇНИ

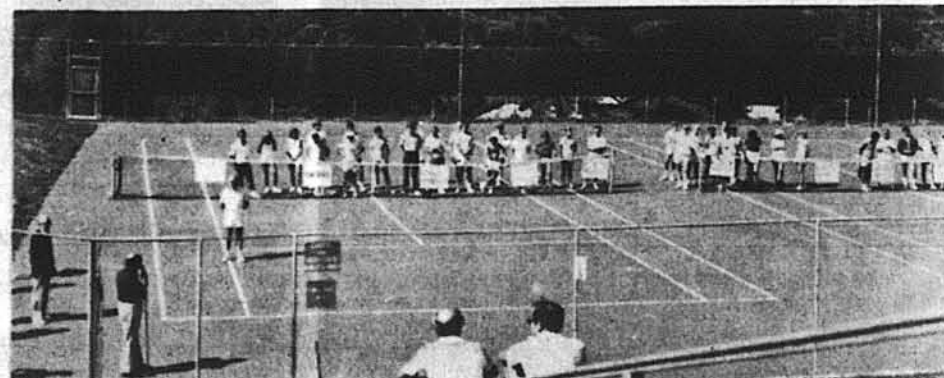
Елленвілл, Н. Й. (В. Л. ц.). — В кінці минулого довгого кінця тижня 2, 3 і 4-го вересня ц.р. (Свято Праці), тут на власній Оселі відбувся під гаслом „Розкуй закуту Україну” багатолюдний XXVII Всеамериканський Маніфестаційний Здвиг Спільки Української Молоді Америки, яким Спілька відмічувала 60-річчя відновлення Української Державності і 40-річчя з дня трагічної смерті основоположника УВО-ОУН і її першого провідника полк. Євгена Коновальця. У Здвигу, яким проходила 24-членна Команда під керівництвом сумського діяча Ярослава Петрика, взяли участь, крім 1.452 уніформованих сумців, понад 13.000 гостей, між ними 40 представників політичних, суспільно-громадських, комбатантських, молодіжних й інших організацій та почесний гість Здвигу, ще недавній в'язень советських в'язниць і психіатричних заведень, ген. Петро Григоренко, який, після офіційної частини звітання, піднесення прапорів, відіграв духового оркестру „Трембіта” американського й українського національних гімнів, покладення вінка біля пам'ятника Герою та іншого церемоніалу, що їм проводив обозний команди Здвигу Михайло Шашкевич, закликав тисячі учасників до єдності і чину для добра і визволення України. Ген. Григоренко, якого представляв у маніфестаційній частині Здвигу голова КУ СУМА інж. Мирослав Шмигель, підкреслює, що відсутність нашої єдності є причиною усіх державних катастроф українського народу. „Я є проти механічної єдності; я за духову, справжню єдність”, — заявив Григоренко молоді і старшим, — яка виявлялася б у практичній формі”. Борців в Україні генерал назвав

Наладнується співпраця з російськими дисидентами

Нью-Йорк (Я. С.). — Під кінець останнього засідання Екзекутивного УККА (субота 26-го вересня 1978 р.) виступив мгр Іван Базарко, адміністративний директор УККА, з внеском в справу допомоги російським дисидентам Ігореві Сінявину і Владиславу Болдиреву. Ці два дисиденти покликали до життя організацію російських патріотів під назвою „За Росію без колоній” і звернулися до УККА з проханням дати їм допомогу у виданні власного періодичного, який вестиме боротьбу проти білого і червоного імперіалізму та за беззастережне право України та інших советських республік на повну державну самостійність. По довжій дискусії внесок мгра І. Базарка, щоб названі російськими дисидентами прийняли фінансовою допомогою, був прийнятий Екзекутивною УККА. У зв'язку з цим для всебічного обміркування цієї справи покликано Комітет, до якого ввійшли: проф. Лев Добрянський, як голова, і члени: мгр Іван Базарко, д-р Володимир Душник, д-р Аскольда Лозинський, ред. Олеса Калінік та мгр Ярослав Савка.

150 СПОРТОВЦІВ ЗМАГАЛИСЬ НА СОЮЗІВЦІ ЗА ПЕРШЕНСТВА СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ В ТЕНІСІ І ПЛАВАННІ

Союзівка (з.с.). — Понад 150 змагунів і змагунок з різних місцевостей ЗСА і Канади взяли участь в цьогорічних крайових змаганнях за індивідуальні першества Української Спортової Централі Америки і Канади (УС-ЦАК), які відбулися у чудовій сонячній погоді на цій оселі УНСоюзу під час довгого вікенду з нагоди Свята Праці від п'ятниці до понеділка, 1-4-го вересня. Ці 23-ті з черги тенісові і 22-гі плавацькі змагання влаштував Карпатський Лещетарський Улюб (КЛК) за нагороду УНСоюзу, „Свободи”, „Українського Тижневіка” і Союзівки, а пригядалося їм біля 4,000 осіб, які майже щерть заповнили кожний

Головний президент УНСоюзу д-р Іван Фліс (другий зліва на довшньому корті) вітає учасників крайових тенісових першества на Союзівці під час церемонії відкриття.

закуток Союзівки. Цьогорічні змагання були присвячені 85-річчю щоденника „Свобода”. Тенісовий турнір Тенісовий турнір, до якого зголосилося 108 змагунів і змагунок, почався ще в п'ятницю кількома партіями в групі чоловіків поміж противниками, які вже були на Союзівці. До цієї групи зголосилося точно 32 змагуни, хоча декілька з них не явилися на кортах стейтського університету в (Продовження на стор. 3-ій)

У КЕМП ДЕЙВІД ПОЧАЛАСЯ РІШАЛЬНА ДЛЯ ЗАМИРЕННЯ НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ ВЕРШИННА КОНФЕРЕНЦІЯ

Президент Картер (справа) вітає єгипетського президента ель-Садата у Кемп Дейвіді. Раніше президент Картер з такою ж сердечністю привітав там ізраїльського прем'єра Бегіна.

Кемп Дейвід, Па. — В середу, 6-го вересня, тут у найбільш дбайливо охоронюваній президентській дачі почалася рішальна для замирення на Близькому Сході вершинна конференція єгипетського президента Анвара ель-Садата з ізраїльським прем'єром Менахемом Бегіном та президентом ЗСА Джиммі Картером, як „повним партнером”. Президент Садат і прем'єр Бегін прибули до оселі Кемп Дейвід, віддаленої яких 50 миль від Вашингтону, у вівторок, 5-го вересня, і там їх зустріли з сердечним привітанням президент Картер. Прем'єр Бегін прирік „усі можливі зусилля для досягнення порозуміння для продовження процесу, який закінчиться остаточним підписанням мирного договору”. Президент Садат зі свого боку заявив, що „ми зійшлися тут на рішальному перехресті: виклик з величезної і ми не маємо іншого вибору, як прийняти цей виклик; ми не можемо дозволити собі на невдачу”. З приїздом Бегіна і Садата та після коротких їх заяв для преси, охорона цілком відгородила оселю від світу і ніхто не має там доступу. Прем'єр Бегін назвав цю історичну конференцію заповненою із недавніх подій у Ватикані окресленням „конкляве”, висловлюючи надію, що у висліді цього конкляве над оселлю піднесеться білий дим і світ зможе сказати „Габемус пачем” — „Маємо мир”.

Передбачають можливості компромісу між Бегіном і Садатом

Кемп Дейвід. — Як інформують пресові агентства, президент Картер похвалив президента Садата і прем'єра Бегіна, що вони погодилися прийти сюди для знайдення виходу з перерваних переговорів у справі миру на Близькому Сході. Однак Картер додав, що обидві сторони мусять піти на уступки та піти на компроміс для досягнення успіхів на зустрічі в Кемп Дейвіді, яка розпочалася 6-го вересня ц.р.

„Як ми зустрінемося в Кемп Дейвіді, ніхто не може передбачити ступінь успіху, з якого ми можемо скористатися”, — заявив президент Картер перед зустріччю він особисто підкреслює глибину розходжень поміж Бегіном і Садатом, кажучи: „не існує причини для надмірного оптимізму, але також не

Шедєрові Леонардо загрожує знищення

Мілан. — Італійська преса подає, що відомий шедєр Леонардо да Вінчі „Таємна вечєра”, що знаходиться в монастирі в Мілані, опинився під загрозою знищення. Група експертів установила, що поверхня фрески покрита невідомим видом плісняви, яка досить швидко руйнує фарбу. Спеціалісти заявляють, що вона утворилася шляхом складного хімічного сполучення з осідками мілнського туману, змішаного з автомобільними газами та заводсько-фабричним димом з одного боку, а з другого — зі складниками фарб фрески.

Митрополит Нікодим помер, розмовляючи з Папою Іваном Павлом

Ватикан. — Як уже коротко інформовано, Митрополит Російської Православної Церкви в СССР, Нікодим, який мав свій осідок в Ленінграді та був другим після Патріярха Пімена найголовнішим владицею тієї Церкви, помер нагло на удар серця під час приватної аудієнції та розмови з новообраним Папою Іваном Павлом Першим у вівторок, 5-го вересня. Він мав 48 років. У повідомленнях пресових агентств з Ватикану сказано, що Митрополит Нікодим помер негайно після того, як привітався з Папою та сів у крісло за столом напроти Папи. Висловивши своє привітання, на лиці Нікодима виразно проявився біль, він поклав руку на серце та втратив притомність. Покликаний негайно до приватної папської бібліотеки лікар ствердив смерть. Папа клянувся біля померлого Владика та виконав християнський останній обряд, молячись за спокій душі померлого. Патріярхові Піменові Папа вислав телеграму із висловом жалю та співчуття. Нікодим перебував в Римі майже місяць, приїхавши на похорон померлого Папи Павла VI. Спостерігачі пригадують, що під час похорону Папи Митрополит Нікодим плакав. Минулої неділі він взяв участь у вродистостях формального вступлення Папи Івана Павла на престіл св. Петра. Тіліні останки Нікодима, зодягнені в ризи православного Владика та з митрою на голові лежать на катафалку в церкві св. Анни у Ватикані, очікуючи заряджень щодо перевезення їх до Ленінграду, де він буде похований.

У Російській Православній Церкві Митрополит Нікодим виконував функцію референта зовнішніх зв'язків та належав до найбільш подорожувалих Владик тієї церкви. Він твердив, що він не є комуністом, але ніколи не висловлювався критично про комуністичний режим.

Щоб нашому роду не було переводу! На початку нового шкільного року пам'ятайте самі та пригадайте іншим: українські діти до українських шкіл!

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає свої права в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали, незалежно від авторства. Матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши задресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07310

Китайсько-совєтські перегуки

У пов'язанні з поїздкою голови Комуністичної партії і прем'єр-міністра Китайської Народної Республіки Гуа Куо-фенга до двох країн Східної Європи — Румунії і Югославії, які, як це часто відмічає західна преса, ведуть дедалі відміннішу від інших комуністичних країн політику у відношенні до демократичного світу, хоч одна з них є офіційним членом військового Варшавського Пакту і контролюваного Совєтським Союзом економічного Союзу КОМЕКОН, совєтські атаки на Китай і закордонну політику нових китайських керівників не втихають, а радше збільшуються, прибираючи часом неприємного посямаку. Західні політичні аналітики і спостерігачі стверджують, що у протикитайську пропагандивну кампанію включили не тільки усі совєтські засоби масової інформації, але також партійні комісари, які по шаблях переносять цю пропаганду до військових частин, великих фабрик, підприємств, університетів, середніх шкіл, колегієт тощо.

Газета „Правда“, яка є офіційним органом Центрального Комітету КПСС, закладає КНР все, що тільки могли видумати комуністичні пропагандисти: „заклики до третьої світової війни“, намагання стропудувати політику детанту, а головню співпрацю Совєтського Союзу із З'єднаними Штатами Америки, розповсюдження „мілітарної гістерії“, „нашіптування ворожнечі між народами“, намагання „посварити між собою соціалістичні і капіталістичні країни“ та багато інших „злогідниць“, яких, мовляв, допускається Гуа і його спільники. У другій статті тієї ж газети сильно критикується заява китайського міністра оборони, у якій він стверджує, що СССР є головним ворогом Китаю і вимагає тіснішої співпраці КНР з ЗСА. Кремльські верховоди включили до цієї кампанії також відомого КГБ'вського „справника“ Андропова, який каже, що теперішні китайські лідери, а зокрема Гуа Куо-фенг і його міністер оборони Гі Гіанг-чін, „ходять на повіді капіталістичної пропаганди, яка використовує так звану „китайську карту“ проти Совєтського Союзу й інших країн „соціалістичної співдружності“.

Очевидно, Гуа, не зважаючи на совєтську барабанну пропаганду, продовжує критикувати „гегемонізм“, „соціалістичну імперію“, „агресорів“ і помімо того, що він поіменно не називає Совєтського Союзу, всі знають, про кого йде мова. Гуа цілком слушно вважає, що комуністична імперія мусить бути засуджена міжнародною спільнотою, заки її верховоди не зробили ще нерозважного потягнення в намаганні поширити свої владу на інші країни світу, бо, як каже він, „історія все заздужувала агресії і агресорів, то чому мало б бути інакше цього разу“.

Міжгала, однак, що Москва покищо не боїться китайської військової сили, яка є ще в стадії розвитку, а поважно заурбавана виходом КНР з дипломатичної ізоляції, започаткування широким зв'язком з країнами вільного світу і частиною комуністичних держав, що забезпечує її вплив у Східній Європі, розмахом китайської пропаганди і, без сумніву, китайсько-американським наближенням, яке може закінчитися не тільки на зв'язанні дипломатичних стосунків, але також широко економічною і технологічною співпрацею, яка забезпечить модернізацію китайської армії, поживить відбукток нафти та політично поважно збільшить престиж Китаю у міжнародному світі.

Найдикиш жандарм сучасного світу“, як називає комуністичні імперіалісти китайське пресове агентство „Гісінгуа“, поважно перестрашили ініціативу Китайської Народної Республіки, хоч вона не витягнула ще у пропагандивному дабюво „великих гармат“, якими являються поневолені Москвою народи. Про це знають у Кремлі і тому так голосно кричать про „воєнну загрозу“ з боку Китаю.

Конгрес ЗСА мусить поспішити з вирішенням важливіших законопроектів

Вашінгтон. — Члени Конгресу, повернувшись після перерви з нагоди свята Праці, мають схвалити або відкинути цілий ряд фінансних і контроверсійних законопроектів ще перед перервою в середині жовтня.

Президент Картер висловив пріоритет у таких ділянках, як енергетична проблема, реформа системи федеральної служби і зменшення податків. Картер особливо надіється, що Конгрес схвалить енергетичний законопроект, який спричинився б до заощадження різного роду пального, збільшення продукції природного газу та до зменшення імпорту нафти, що мало б вплив на підвищення вартості долара.

Лідер більшості в Сенаті, Роберт Бірд, заявив, що після вислухання аргументації, більшість схвалить законопроект Сенату, який вважається компромісом. Він надіється, що солосуювання відбудеться наступного тижня.

Палата Репрезентантів розглядає „вето“ Картера на 37-бillionовий законопроект Конгресу. Картер заявив, що він наклав вето тому, що цей законопроект включав фонди (2 бильйони) на ще один атомовий корабель-літакопесець, який, на його думку, непотрібний, вони повинні піти на інші цілі, наприклад, на скріплення американських збройних сил у системі НАТО. Треба дві третіх голосів членів Палати Репрезентантів і Сенату, щоб відкинути вето Президента.

Реформа системи федеральної служби, яка, на думку Картера, є конечною і необхідною для кращої праці і більшої ефективності. Сенат схвалив законопроект, врахувавши бажання Президента, а, натоми, Палата Репрезентантів схвалила свій законопроект, який включає поважні уступки для уній федеральних службовців.

Немає можливості тепер передбачити, яку версію прийме спільний комітет Сенату і Палати, одначе заповідатися конфронтація сторонників однієї та другої версії.

Вступайте в члени УНСоюзу!

ЧИ КИТАЙ ВРЯТУЄ СВІТ

Про те, що некомуністичний світ потребує порятунку від загрози зі Сходу, думають деякі західні політики, які прийшли до переконання, що з Москвою домовитися не можна і що вона буде продовжувати свою агресивну політику; про це думають представники поневоленіх Москвою народів; про це немовби думають т.зв. російські дисиденти, але їх наставлення є в кожному разі іншим, ніж погляди і прагнення поневоленіх народів. Чи такий порятунок і в якій мірі може прийти з боку комуністичного Китаю?

Світова преса на Заході пише багато про сучасну активність китайської дипломатії, зокрема багато уваги присвячено подорожжю провідника Китаю Гуа Куо-фенга до Румунії, Югославії й Ірану. Китай змінив своє міжнародне становище договором про приєднання до Японії, що на нього розлилася ця остання по деяких ваганнях, бо його вістря безумовно спрямоване проти СССР. І зміцнившись на азійських теренах, китайська політика, не припиняючи своєї активності в Африці, де вона явно виступає проти гегемоністичних зазіхань Москви, і далі виявляючи зацікавлення щодо порозуміння, головню в ділянці господарчих зносин, з державами Спільного Європейського Ринку, розпочала свій наступ на Європу, вибираючи цим разом Румунію і Югославію, держави з комуністичним устроєм, які, однак, тримаються незалежного курсу в зовнішній політиці щодо Москви.

Приязні зносини з Румунією і Югославією, які Китай утримує вже відвожжю часу, особливо дошукують Москві (і не можуть компенсуватися розривом Китаю з маленькою Албанією), бо вони сягають меж безпосереднього впливу Москви (Румунія), або спорідненої з СССР щодо комуністичного устрою держави (Югославія). Треба поділяти ці дві держави, на кордонах яких стоять совєтські танки, що вони не боїться утримувати добрі відносини з Китаєм, якого Москва вважає за ворога, число один. Можна припускати, що така постава цих двох балканських держав пояснюється такими мотивами: Поперше, наближаючись до Китаю, вони цим хотять підкреслити свою незалежність від Москви. Подруге, власне добрі відносини з Китаєм мали б стримати Москву від якогось воєнного авантюризму проти Румунії і Югославії. Правда, Пекін недвозначно звертає увагу, що ці дві держави лежать від нього занадто далеко, а тому він ледве зможе допомогти їм мілітарно у випадку воєнної агресії на них СССР, проте вже тільки дипломатична і моральна допомога Китаю значила б багато, не говорячи про ті совєтські дивізії, які мусять постійно перебувати на китайському кордоні.

Як ж інша постава упрямисловенних і подекуди потужних держав Заходу супроти Москви в порівнянні з відвагою порівнюють невеликих держав Румунії і Югославії: ці останні не боїться „дратувати“ совєтського ведмеда. А на Заході, як тільки, напр., през. Картер зважиться на якийсь хоч трохи рішучий крок супроти Москви (в ділянці людських прав чи господарських санкцій), починається просто паніка — і в деяких політичних колах самих ЗСА, і тим більше в країнах західної Європи. Тут не бачать жадної альтернативи супроти політики т.зв. відпущення. Цим пояснюється і відношення західного світу до Китаю. Правда, вже помічається деяке несміливе наближення Заходу до Китаю, але, справді, тільки несміливе. Боже хорони, мовляв, не зробить нічого такого, щоб розгнівало Москву й поставило під ризик відносини з нею. Це не значить, що треба кидатися наслідувати обійми комуністичного Китаю, який керується своїми власними інтересами, але чому не спробувати відарити совєтського ведмеда по носі китайською „картою“? Тим більше, що, може, Пекінові набридло колись перестерігати Захід перед загрозою імперіалізму „нових царів“ і він спробує якийсь домовитися з цими останніми. В якій ситуації опинився б тоді західний світ?

Коли йдеться про представників поневоленіх народів, то вони відносяться до китайської політики з певного роду обережністю. І це зрозуміло, бо Китай ще не висловив свого офіційного ставлення до справи поневоленіх Москвою народів — помімо деяких виступів китайського радіо чи преси. І тому постає питання: чи Китай справді ставиться позитивно до ідеї розподілу совєтсько-російської імперії на суверенні національні держави, чи використовує проблему поневоленіх народів лише в цілях пропагандивних?

Щодо російських дисидентських кіл, то тут вони хіба всі згодні: Китай — це, мовляв, ворог Росії. А тому, якщо до чогось поважнішого дійшло, то чи не будуть дисиденти, як російські патріоти, боронити загрожену батьківщину від справжньої чи уявної небезпеки з боку Китаю? Як може бути наші, неросійських народів, що перебувають під гнітом Москви, ставлення до цього питання? В кожному разі, Росія — це не наша батьківщина і ми її боронити не будемо. І ми, не бажуючи російському народові якогось лиха в його етнографічних межах, не думаємо, що від Китаю загрожує Росії якесь поневолення на зразок колишнього „татарського іга“.

Одначе, цілу справу можна поставити також в іншу площину: чи щось і в якій

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагус инж. Лев Яцкевич

ЗВ'ЯЗОК З КОСМОСОМ

Людина споконвіку роздумувала над своїм місцем у Всесвіті та зв'язком нашої планети з містерієм Космосом.

Вислідом цього роздумування була псевдонаука, що під назвою науки про зорі (астрологія) дотривала до наших часів та втілюється великою популярністю. На всякий випадок, ми маємо сьогодні 10 разів більше астрологів, як астрономів. І тим останнім ми завдячуємо можливість пізнання нашого зоряного довілля з нашого близького зв'язку з Космосом.

Космос засіяний густо зорями, скупченими в галактиках різної барви, величини, характеристики та конфігурації. Деякі з тих зір, в порівнянні з нашим сонцем, дуже екзотичні. Довкруги більшості зір кружляють планети, а довкруги більшості планет кружляють місяці, які можна назвати дітьми та внуками тих зір. Зорі, так само як люди, не живуть вічно. Але, коли життя людей розраховане на десятки років, життя зір розраховане на десятки бильйонів років.

Зоря народжується з міжзоряних газів хмар та поперли й жуєлици газалих зір. Це потверджує закон незначимості матерії. В молодому та дозрілому віці зоря випромінює енергію з перетворення водня в гелій, а коли пального стане обмаль, вона „набухає“ та стає „червоним веліканом“, щоб пізніше стати білим карликом, а по випаленні всього пального, перетвориться в космічний попіл. Та виглядає смерть зорі, але не кожної. Бо зорі, більш величиною за наше сонце, вмирають з великим грукотом та сюрреалістичним спалахом, який видно мильйонні світляних років. Розпад цих бильших зір астрономи називають „суперновою“.

Залишки по експлозії „супернової“ творять цупко сконденсовану масу, що

МОСКОВСЬКИЙ „ГУМАНІЗМ“

Подані вище думки є нарисом нового тактичного совєтського плану. Протягом останніх двадцятих років вони появляються частинно в різних публікаціях СССР і окупованих москалями країн. Звідси висновок, що вже віддавна існує цей план, опрацьований в Москві, який поширюється тепер за допомогою комуністичного світового сітки. Цей план мусів нарастати в часах перед смертю Сталіна і, можливо, був навіть її причиною.

По Другій світовій війні, особливо по захопленню Китаю і знеатризуванню Індії, кремльські провідники побачили: з одного боку — велетенські обшари, опановані комунізмом, а з другого — країни вільного світу, які стоять на перешкоді до глобальної перемоги. Сталін хотів діяти своєю метою відпущення від решти вільного світу по куснику і включування цих кусників у блок країн „народних демократій“.

Але його наслідники зрозуміли, що та метода вже не дасть бажаного вислідку на теренах, які залишилися вільними, тим більше, що деякі терени вже опановані комунізмом зайняли опозиційне до Москви становище, а деякі терени впливу висмикувалися з-під важкої руки Москви. А тут, заповідана совєтськими теоретиками економічна криза на Заході все ще не вибухає в бажаних розмірах; комуністичні партії в західних країнах занепадають і деморалізуються, або переходять на п'ятак форму націоналізму; робітники цих країн мають щораз більше авт. холодилен і телевізорів. Потенціальна кількість „симпатиків соціалізму“ велика, але це не означає, що вони бажують приходу комуністичної системи. Західні суспільства опортуністичні і позбавлені свідомості небезпеки, але з цього не випливає, що вони не будуть боронитися, коли небезпека почне виявлятися.

міри може зробити Китай, щоб „порятувати“ світ від загрози російсько-комуністичного імперіалізму? Чи він піде колись вільною на СССР, як це припускає один з російських дисидентів, Амальрик? Тяжко це припускати, бо ж Китай розуміє небезпеку для себе від такої війни і має інші цілі: відродитися внутрішньо під оглядом господарським, культурним тощо. Але дипломатичні і пропагандивні потягнення Пекіну проти Москви, його анти-совєтська акція в Африці і насамперед в Азії та деінде, відтягнення численних совєтських дивізій на Далекий Схід і його можлива допомога для поневоленіх народів, якщо вона справді буде і буде поглиблюватися, господарські зносини з країнами Заходу, — це все може багато припуститися Заходів, який мусів би таку ситуацію використати в своїх інтересах.

Перед комунізмом стала альтернатива: або „переможний похід світової революції“ має надовго затриматися на порогах вільного світу, або війна.

Отже, як?

Причиною засадничого опору населення західних країн проти комунізму є його шоденна практика, практика насильства. Західна людина без труду проковтне комуністичну філософію, легко прийме за добру монету фразеологію комунізму, але вона боїться втратити свою особисту свободу. Тож західна людина — жертвуючи в разі потреби іншими — з певністю буде боронити себе. Уявляючи собі можливість життя в комуністичній устрій, привірюючи своє життя зі стилем життя в Совєтському Союзі, вона ставитиме рішучий спротив комунізму.

Коли кремльські володарі, які в жадному разі не задумують відступити від задуму світової революції, — усвідомили цю аксіому, метода дальшого їх поступування виникла спонтанно: західна людина не потребуватиме достосовувати свій життєвий стиль до комуністичного, комунізм достосуватиме свій стиль, „відповідною“ формою, до західного. Форма, як відомо, є дрібниця, найголовніше — зміст.

Комунізм, крім теоретичних заложень, складається з трьох справжніх вестів: гарнозвучної декларативної фрази, еластичної системи таємної поліції і нужди широким людським мас. Переходячи на зміну стилю, Москва наголосіть тепер нове гасло, що комунізм приносить людині новий, сучасний гуманізм. Щодо поліційної системи, то Москва, сильно загостривши її та відосконаливши її справність, перерадувала інструкції, а таємним পুলিশом видала білі рукавички. І врешті щодо життєвої нужди людських мас — Москва намагається попустити на деякий час свій зашморг, можливо найбільш театральний, і то в обох площинах: вегетаріанської в площині сповідної „свободи“. І це все в супроводі деякого піднесеного залізної завеси.

Москва, починаючи новий період своєї діяльності, приготувалась до „природного розвоєвого скоку“. Цей „скок“ полягає в тому, що продовжуючи перетравлювати здобуті терени й інфільтрувати доступні терени впливу, — Москва спрямує своє голоне зусилля на оцю „одну четверту населення земської кулі“.

„Комунізм приймає всі історичні й сучасні загальнолюдські культурні вартості...“ В тій цілі — міцно тримаючись за добич — Москва підносить залізну завесу, засадничо в одному напрямі: зі сходу на захід. В західних країнах повинна докорінно затертися межа між чинниками свободи і чинниками „мирового“ наїзду.

(Закінчення на ст. 3-ій)

набагато разів важча за масу білих карликів. Ті залишки „супернових“ стали останньо найновішим відкриттям модерної астрономії. Астрономи назвали їх невторонними зброями. Ті зорі такі важкі, що один кубічний інч їх матерії важить тисячу мильйонів тонн! На їх слід впади англіські астрономи в обсерваторії в Кембриджі в 1967/68 рр. Почалися від малих небесних об'єктів, що пересідали дуже характеристичні радіопульси з великою частотою. З приводу тих радіопульсів астрономи назвали ті об'єкти „пульсарами“.

Одначе, по ближчих дослідах виявилось, що джерелом тієї пульсації були невторонні зорі. Один з таких „пульсарів“ знайдено у мряковині Рака і він виявився залишком великої експлозії супернової, яку китайські астрономи заприїмляли та занотували ще в 1054 р.

Джерелом тих радіопульсів був дуже скорий оборот невторонних зір, що доорівнювався 30 оборотами на секунду, цебто скорості модерного електричного генератора.

З цього висновок, що невторонні зорі — це космічні, самопогінні динама, що випромінюють в простір величезну електромагнетну енергію. Ця енергія в кіловаттах доорівнюється енергії 100,000 земських сонць. Поруч електромагнетної енергії, невторонні зорі викидають у простір також високонасичені електронні та протонні в подібний спосіб, як це роблять наші атомні акселератори. Але часом розрив вмираючої зорі такий потужний, що він виходить поза межі невторонної зорі та виришує найбільший феномен космосу „чорну діру“.

„Чорна діра“, це таке велике скупчення матерії, під дією фантастичного тиску, що ніщо не може втекти з її гравітаційних тенет, навіть світло. І звідси її назва „чорна діра“.

„Чорна діра“ величиною в три рази менша за невторонну зорю, діє як потужний космічний полюс, що всмоктує в себе до слівно все, що найдеється в її довіллі.

З філософської точки погляду, супернова є середньовічний філософський камінь, що перетворює звичайні метали в шхалетні, це камінь, за яким століттями шукали метафізики. До нас, на землі, апокаліптичні судорги вмираючих зір доходять в формі космічного проміння. Більш енергійні частинки цього проміння входять в наш генетичний життєвий матеріал та змінюють лічичну схему нашого запрограмованого, яку наука називає мутацією. Деякі форми мутації виришують матеріал для еволюційного розвитку нашого життя. Бо без мутації наше життя на землі дійшло б до сліпого кута без надії на майбутнє. Зорі в космосі не тільки виришують нові зорі планети, але й планетні організми для розвитку життя.

Якщо існують в Космосі на планетах аміраючих зір інтелегентні істоти, що не в силі втікти від своєї долі, тоді їм залишається найменше надія, що смерть їх сонця стане джерелом життя та біологічного розвитку для мильйонів інших світів.

НА ЗАХИСТ НАШИХ АНСАМБЛІВ ...І МОЛОДІ

У сьогоднішній еміграційній українській культурі найбільшою популярністю втішається наша сучасно-популярна музика. Вона важлива тим, що більша частина її поклонників це наша молодь, народжена поза межами України. Популярність цієї музики є свого роду новий феномен, що його започаткував монстральський ансамбль „Рушничок“ яких десять років тому.

За той час, як гриби по дощі повстали інші численні ансамблі. Їх сьогодні можна нарахувати якусь сотку. Як в іншому мистецтві, більшість цих ансамблів це пересічні виконавці котрі імітують кілька передових ансамблів. До передових ансамблів можна зарахувати „Рушничок“, „Нічна мелодія“, „Сині степи“, „Буря“ і „Веселі часи“. Безперечно, найсильніший і найбільш прогресивний ансамбль це чикагські „Веселі часи“. Вони перші використали найновіші електронні інструменти як тонозвод (муг синтесайзер), електричне піано і відповідно сильно посиловану апаратуру. Мистецький керівник ансамблю, Іван Стеців, постійно пише нові композиції, чи це до своїх слів, еміграційних поетів, чи поетів з України як Василь Симоненко. Його вокальні, а зокрема оркестрові аранжировки виришують унікальний звук і тембр. Це звук повний соковитості в таких піснях як „Доню моя“ — лагідний до ніжності, а часом як у „Вязанці“ повний динаміки і сили. Навіть в його інтерпретації відомих творів, головню пісню кийської „Кобзарі“ і „Візерунків шляхів“, Стеців зумів поліпшити їхні пісні своїм владом таланту. Він аквав у їхні пісні те, що російський соцреалізм ніколи не дасть — душу свободи і вільності.

Іхній вклад праці це ще один крок в еволюції цього музичного жанру. Остаточною метою такої праці буде поєднання наймодернішої музичної технології з українською пісню. Це створить музичну універсальність, яку зрозуміє не тільки український слухач, але і слухач в усіх країнах світу. Подібне явище вже існує в американській, італійській, англійській чи французькій музиці. Між іншим, прецедент в українській музиці, але в англомовно-американській інтерпретації існує. В 1943 році тоді популярний ансамбль „Ендрюс систем“ зарекоордували пісню „Ой не ходи Грицю“. Ця платівка була продана в тиражі 2,500,000 по цілому світі.

Дальший розвиток сучасної української музики і природний процесом. Діліші нові ансамблі постають і поліпшуються. Вже на горизонті видно два ансамблі — „Промінь“ з Чикаго й „Іскра“ з Нью Йорку. Ці ансамблі мають потенціал стати передовими.

Хоч місто Монреаль було місцем започаткування багатьох ансамблів, ці тільки в початкових стадіях творили цікаві твори, а тепер прогресують багато повільнішим темпом. У цю пору українські ансамблі в Америці ведуть перед. Найбільше загадковим є відсутність першорядного ансамблю в Торонто, хоч і Торонто вважається центром української еміграційної культури. Правдоподібно, це зміниться в скорому часі.

Осягнення остаточної мети забере ще роки. У міжчасі, ці ансамблі роблять добру виховну працю, бо через спільну мову сучасної музики вони постійно зосереджують нашу молодь в українському суспільстві. Задля них молодь відвідує українські забави, концерти, фестивалі, набуває їхні платівки і тим протидіє їхньому відходоу до інших культур, до яких вони мають кращий доступ і в яких мають більший вибір.

Тож уважає, що наша молодь засимілювалася, той помиляється. Статистика продажу платівок наших ансамблів у великій мірі це заперечує. Сучасна молодь започує в багатому разів більше платівок, як їхні батьки в 50-их роках. А це була політична еміграція. Сьогодні наклад до 25,000 платівок є реальністю. Ця реальність є тим важливішою, бо в українському суспільстві зовсім не існує жадна професійна система реклами. Газети мало цікавляться розвитком наших ансамблів, радіо-програми майже виключно грають народні пісні у консервативному і переважно совєтському виконанні, крім того не користаються доказаними модерними засобами реклами і продажу, а самі ансамблі тільки тепер починають розуміти методи ринкового збутку. Якщо це зміниться, тоді немає сумніву, що розповсюдження платівок засягне нашу молодь подвійно і потрійно. При такому висліді наші ансамблі наберуть більшої сили до кращої праці. Вони ще більше зацікавлять нашу молодь до участі в праці в нашій великій українській родині.

HNIZDOVSKY
WOODCUTS, 1944 - 1975

A Catalogue Raisonne by ABIE M. TAHIR, Jr. with a foreword by PETER A. WICK and an autobiographical essay by HAJDUK HNIZDOVSKY. Price \$25.00 hard bound, postage and handling one dollar. New Jersey residents add 5% sales tax.

SVOBODA BOOKSTORE
Jersey City, N.J. 07303

Д-р Юрій Ігор Дашко

Прямуює до поділитися з українським громадянством вістою про успіхи нашої молоді, їхню працю та осяги в кадрах професіоналістів.

У червні цього року ми мали шанувати привітати нового нашого дентиста в особі д-ра Юрія Ігора Дашка, який закінчив Дентистичний Відділ в Іллінойському університеті з найвищим відзначенням.

Д-р Юрій Ігор Дашко, син п-ва Ірени з роду Філіці Петра Дашко, уроджений в 1947 р. в Німеччині, в місті Ашаффенбург, прибув з батьками до США в 1949 р. Спершу родина поселилася в місті Міссісіпі, а відтак в 1951 р. переїхала до Чикаго, Іллі. Тут виховувався, та набрав гарту духа моло-

д-р Ігор Дашко

дий Юрій, перебуваючи в українському середовищі. Першу науку здобував в українській парохіальній школі при кафедрі св. о. Николая, а по її закінченні вчився у середній школі Лейн Технік гайскул, що її закінчив з відзначенням.

У своїх юнацьких роках належав до молодечої організації СУМА і брав участь у відпочинкових та виховних таборах, цікавився також спортом.

По закінченні середньої школи поступив він до передмедичного коледжу в Іллінойському університеті, який закінчив ступенем бакалавра стислив наук. В тім часі його покликали до військової служби, яку сповняв на протязі трьох і пів року, один рік в ЗСА, а опісля в Німеччині. Будучи при війську працював якийсь час в дентистичній лабораторії — це дало йому змогу зацікавитися з дентистичним фахом. По вибутті з війська вступив в 1974 до Іллінойського університету на відділ дентистики, що її закінчив 2-го червня м. р. з найвищим відзначенням.

Після здобуття диплому повернувся він знову до війська і в ранзі капітана його призначено до Форт Гіт у Тексасі, куди переїхав жити враз з дружиною і двома дітьми.

Говорачи про рідню д-ра Юрія І. Дашко — він має ще молодшу рідню, а то сестру Христині і двох братів, з яких старший Євген, інженер хемії, працює в Каліфорнії, там же працює його сестра, а молодший брат Ярема, вчиться в середній школі Лейн Технік гаскул і мріє здобути лікарське звання. Всі вони дуже здібні в науці і втішаються найвищими оцінками, та вирізнюються серед студентів.

Вся родина п-ва Дашків є членами УНС у Плато-моду Відділі ч. 472.

Управа Відділу

МОСКОВСЬКИЙ „ГУМАНІЗМ“

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Отже, Москва почала „культурну експансію комунізму“. Ця експансія виявляється в трьох синхронізованих діях: 1) в усталюванні якнайбільшої кількості буржуазних сил на позиції неутраляності; 2) в активізуванні „симпатиків соціалізму“, щоб вони з неутраляльного викинування перейшли до чинної постанови; 3) у використанні для цілей комунізму професійних, фахових і віроісповідних кіл: мистців, письменників, учених, „прогресивістів“, організації молоді, організації жінок, шляхом мобілізації їх недовіри, огірчення, легковажних потреб, що в країнах вільного світу залишені власному бігові речей.

На цьому тлі чітко унаглядуються такі дії, як революція університетської молоді в ЗСА, Франції, Італії, Німеччині, емансипаційний рух негрів, „чорні пантери“, різні терористичні групи, протестні демонстрації в ЗСА, жінки проти війни у В'єтнамі і т. д.

При цьому характерні-

тичне, що ця планована кампанія відбувається не при допомозі суспільно-господарських маневрів передуми, але при допомозі елементів, які в комуністичній доктрині вміщені в т. зв. „надбудові“ — отже, шляхом релігії, мистецтва, культури, науки. Коли в західних країнах політичні осередки будуть „знейтралізовані“, симпатичні комунізму підбадьорені, а мистецькі, наукові та віроісповідні середовища переконані цілим рядом практичних демонстрацій, що „новий, сучасний гуманізм“ дає далеко краще про задоволення їхніх потреб, ніж теперішня система — тоді твердиня вільного світу, яку годі здобути фронтовою атакою і планованою економічною кризою, повинна зотліти зсередини і впасти, як дімок із карт.

Такий є актуальний план Москви. І горе, якщо їм удасться обманути Захід. Ціль кремлівських володарів залишилася та сама, змінюються тільки методи. (Кінець)

ОМУА

Управа Об'єднання Мистців Українців в Америці

Запрошуємо всіх образотворчих мистців українців в Америці, членів і не-членів ОМУА та молодих мистців, взяти участь у

ЗБІРНИЙ 22-й ВИСТАВЦІ ОМУА

Кожний мистець може виставити 2 праці в різних техніках малювання, графіки і скульптури.

Праці на виставку треба надіслати найпізніше до 26 ВЕРЕСНЯ 1978 р., на адресу: Ukrainian Artists Ass'n, 136 Second Avenue, New York, N.Y. 10003.

За участь у виставці кожен мистець платить \$15.00.

За розміщення репродукції в каталозі особна ціна \$20.00.

На кожній праці, просимо умістити картку з написом: назва твору, матеріал, техніка, розмір та дата виконання.

Виставки відбуватимуться в Галерії ОМУА.

Час виставки буде поданий своєчасно.

Управа

Трой, Амстердам, Коговз і околиця!

В неділю, 24 вересня 1978 р., год. 3-тя по пол.

в залі Українсько-Американського

Горожанського Клубу

при 3 Геллер вул. в АМСТЕРДАМ, Н. Й.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС

міст: ТРОЙ, АМСТЕРДАМ, ГАДСОН, КОГОВЗ,

ВОТЕРВІЛІТ І ПІТСФІЛД, Масс. та ОКОЛИЦІ.

в яких розміщені Відділи чч.:

13, 57, 150, 266, 476 і 477

В цих Зборах повинні взяти участь Урядовці, Конвенційні Делегати і Представники згаданих Відділів.

У Зборах візьме участь —

Василь Оріховський, головний організатор УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Павло Шевчук, голова

Василь Слободян, Василь Колодій, секретарі

Осип Пащак, касир

Рочестер, Н. Й.

Рочестер, Н. Й.

В суботу, 23 вересня 1978 р., о год. 6-й веч.

в залі Українського Народного Дому

при 831 Джозеф Авеню, РОЧЕСТЕР, Н. Й.

відбудуться

ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС

в Рочестері, Н. Й.

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядовці і конвенційні Делегати на 29-ту Конвенцію УНС, наступних Відділів:

36, 66, 89, 217, 285, 289, 316, 343, 367 та 437

У Зборах візьме участь —

Василь Оріховський, головний організатор УНС

До участі в Зборах запрошені також усі члени УНС та місцеве Українське Громадянство.

Константин Шевчук, заст. голови

В. Гавриляк, секретар

Петро Дзюба, скарбник

Увага!

ІЗ НОВИХ ВИДАНЬ

Увага!

Можна вже замовити в книгарському відділі

при „Свободі“

„ЦІНА ДУШІ“

Аллі Косовської

285 сторінок, ціна \$6.00 + пересилка \$0.75.

„СВОБОДА“ BOOKSTORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані

5% стейтського податку.

150 СПОРТОВЦІВ ЗМАГАЛИСЬ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

Нью Полц, Н. Й., де й розіграно перші дві рунди турніру. Розгрівки у всіх інших групах проходили на шістьох твердих кортах Союзу і до заключних фіналів в понеділок.

В групі чоловіків, 20-річний студент Гарвардського університету Андрій Чайковський (КЛК Гартфорд) вже третій рік підкріпив за собою примат цієї групи, ставши четвертим змагуном в історії змагань, які здобули трикратне першество групи чоловіків. Його попередниками були: Юрій Король, Леа Воробкевич та Іван Дурбак. У фінальній грі Чайковський переміг Юрія Фалінського (КЛК Ютика) вилідом 6-3, 7-5.

Одною з найкращих пар в історії тенісових турнірів на Союзівці був півфінальний перемога Чайковського над його 20-річним товаришем з КЛК Романом Купчинським вилідом 7-5, 1-6, 6-4. Слід відмітити, що в цьому турнірі Чайковський змагався з легкою контузією ноги, яка йому трапилася два тижні раніше в одному із американських турнірів. В другому фіналі, Фалінський переміг колишнього п'ятикратного чемпіона І. Дурбака (КЛК Філадельфія) вилідом 6-4, 6-4.

Рівнож до однієї з країн партій турніру належала чвертьфінальний перемога Купчинського над Ігорем Ференцевичем (КЛК) вилідом 6-7, 6-4, 6-4.

В групі переможених чоловіків, Юрій Голука (КЛК Нью Йорк) переміг Володимир Дзівака (Союзівка) у фінальній грі вилідом 7-6, 6-4.

В групі жінок Арета Ракоча (КЛК Коговз), „урядуюча“ Міс Союзівка, вперше добилася звання крайової чемпіонки, перемігши у фіналі Богдану Товпаш (Союзівка) вилідом 6-1, 6-0. У півфіналах Ракоча елімінувала Ліду Марчук (Український Тенісовий Клуб, Чикаго) 6-3, 6-3, а Товпаш колишню чотирикратну чемпіонку Аннетку Харук (УТК) вилідом 6-2, 7-5 після завзятого двобою. Ця група була послаблена відсутністю минулорічної чемпіонки Зені Матківської (КЛК) і фіналістки Ліди Припхан з Венесуели. Свій рекорд кожнорічної участі в усіх 23-ох турнірах продовжила Марія Душник, програючи завзяту партію проти Віри Грабцевої (КЛК) вилідом 6-4, 4-6, 6-1.

В групі сеньйорів, Олександр Олінець („Тризуб“ Філадельфія) здобув четвертий рік підкріпив звання крайового чемпіона, вписавши своє прізвище на новій пропам'ятній чаші св. п. д-ра Володимира Гука. У фіналі Олінець переміг Зенона Снялика („Чорноморська Січ“ Ньюарк) вилідом 6-4, 6-1. В групі старших сеньйорів, Богдан Стопницький („Сокіл“ Сиракузи), змагаючись вперше в цій віковій групі, здобув трикратного чемпіона Константина Беня (КЛК Вашингтон) у фінальному маратоні вилідом 6-1, 4-6, 6-4. В групі молодших сеньйорів, в якій стартувала сильна 16-ка, свій минулорічний успіх повторив Юрій Савчак („Тризуб“), перемагаючи в майже ідентичному фіналі Олександра Терлецького („Леви“ Чикаго) вилідом 6-4, 6-4. В півфіналах Терлецький переміг колишнього першуна Олега Богачевського (КЛК Нью Йорк) 6-4, 4-6, 6-1, а Савчак — Юрія Граба (КЛК Нью Йорк) вилідом 6-2, 6-2.

Юрій Харук (УТК), який ще не програв ні одного турніру на Союзівці, цим разом закріпив за собою примат групи юнаків 18 років і нижче, здобувши восьмий рік підкріпив перше місце у віковій групі його вибору. Здобувши в минулих двох роках чаші „Українського Тенісника“ в групі юнаків 16 років і нижче, Харук, якому ще несповна 16 років, перейшов цього року до вищої вікової групи і там добився успіху, не програвши сета в трьох партіях. У фінальній грі Харук переміг Тимоша Чайківського з Каліфорнії вилідом 6-1, 6-1.

В групі юнаків 16 років і нижче, Ігор Купчинський (КЛК Нью Йорк), молод-

ший брат Романа, вишов переможцем серед 9-ох учасників, перемагаючи у фіналі Яра Дахнівського („Леви“) вилідом 6-0, 6-4. В групі юнаків 14 років і нижче (4 змагуни) перше місце здобув Андрій Кутко („Тризуб“) фінальним перемогою над Романом Цікалом (Союзівка) 6-1, 6-2. Серед трьох юнаків групи 12 років і нижче перше місце здобув Андрій Данилюк (Союзівка). В групі юначок (3 учасниці), після розгрівок кожна з кожною, перше місце здобула Мотря Гук (Союзівка), друге Марія Косонюшка (Союзівка).

Тенісовим турніром проводила комісія в складі: інж. Богдан Рак, голова турніру і головний суддя; інж. Роман Ракочий, ст. провідник змагань; інж. Юрій Савчак і Зенон Снялик та члени господарі інж. Володимир Гнатківський, голова КЛК, інж. Роман Гавриляк, секретар змагань, і Юрій Петрик-вич.

Під час офіційного відкриття змагань в суботу по полудні на дошліх кортах Союзівки, яке включало піднесення прапорів під звуки національних гімнів і присягу, що її в імені всіх змагуналів зложили Ю. Харук і Мотря Гук, до учасників і глядачів коротко промовляли: інж. Рак, головний передсідник УНСоюзу д-р Іван Фліс, місто голова УСЦАК Мирон Стебельський та інж. Гнатківський.

В понеділок по полудні, після закінчення останнього з 11-ох фіналів, нагородили за перші і другі місця вручили: д-р І. Фліс, заступник головного передсідника УНСоюзу Марія Душник, яка крім цього вручала уфундовану нею нагороду Юрієві Цікалові за найкращу спортову поставу, управитель Союзівки Володимир Квас, Ярослав Рубель, інж. Рак, інж. Гавриляк, інж. Гнатківський, Йосип Лисогір, інж. Савчак і З. Снялик.

Після спущення прапорів і відіграння національних гімнів короткі заключні промови виголосили: д-р Фліс, інж. Рак, інж. Гнатківський та інж. Ракочий, який формально закрив ці 23-ті з черги крайові тенісові першества.

ПЛАВАЦЬКІ

ЗМАГАННЯ

В той час, коли в суботу перед полуднем на кортах Союзівки тенісовий турнір добував до чверть фіналів, біля басейну приготувалися до перших запливів 51 плаваків, які змагалися за медалі УНСоюзу в 13-ох індивідуальних конкурсах і трьох гімнах. В загальному клубовому touchуванні плаваки і ялаваки „Чорноморської Січі“ здобули перше місце (55 точок) вже восьмий рік підкріпив Платом

(49 точок) і КЛК Нью Йорк (33 точки).

Переможцями в поодиноких конкурсах вийшли: хлопці (8-10 років, 25 метрів довільним стилем) — Івасик Білон (КЛК—Нью Йорк); хлопці (11-12 років, 25 метрів довільним стилем) — Данило Нагірний („Чорноморська Січ“); юнаки (13-14 років, 50 метрів довільним стилем) — Марко Слиз („Січ“); юнаки (13-14 років, 50 метрів грудинним стилем) — Марко Слиз („Січ“); юнаки (15-17 років, 50 метрів довільним стилем) — (Адріан Пилипеш (Пласт); чоловіки (гінах 4х50 метрів довільним стилем) — Пласт (Адріан Пилипеш, Андрій Сушків, Марко Кришталський, Марко Павлічко); чоловіки (гінах 4х50 метрів змінним стилем) — Пласт (Адріан Пилипеш, Марко Павлічко, Андрій Сушків, Марко Кришталський); дівчата (8-10 років, 25 метрів довільним стилем) — Рома Кушнір (Пласт); дівчата (11-12 років, 25 метрів довільним стилем) — Оля Білон (КЛК—Нью Йорк); юначки (15-17 років, 50 метрів довільним стилем) — Наталія Білон (КЛК—Нью Йорк); юначки (15-17 років, 50 метрів грудинним стилем) — Тая Ковалюк („Січ“); жінки (50 метрів довільним стилем) — Дарія Качмарчик („Січ“); жінки (50 метрів грудинним стилем) — Дарія Качмарчик („Січ“); жінки (гінах 4х25 метрів довільним стилем) — „Січ“ (Дарія Качмарчик, Тая Ковалюк, Ліда Гвозда, Марта Марчук).

В позаконкурентних змаганнях (юнаки 15-17 років) — Марко Павлічко (Пласт) здобув перше місце на 200 метрів змінним стилем, а Марко Кришталський (Пласт) — золоту медаль на 50 метрів грудинним стилем.

Після фінальних запливів в суботу по полудні медалі за три перші місця і трофеї в конкурентних гінах, уфундовані УНСоюзом, вручили: д-р І. Фліс, Марія Душник, головний контролер УНСоюзу д-р Богдан Футей, М. Стебельський, інж. В. Гнатківський і Ярослав Рубель.

Змаганнями проводила комісія в складі: Я. Рубель, провідник, Юрій Граб, головний суддя, Ярослав Кришталський та інж. Ігор Чума, секретарі, інж. Гнатківський та М. Стебельський, члени.

Чортківська Округа

Історично-меморіальні збірники. Повісті: Чортків, Копичів, Борщів, Заліщиці. Книжка у твердій темно-синій обгорці і золотистих буквицях, роботи мистця ЛЮБА ГНІЗДОВСЬКОГО. 928 сторінок. Ціна 25.00 дол. і \$1 пересил.

СВОБОДА

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

УПРАВА НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА

Ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА

складає щирі подяку за пожертву

в сумі 50.00 доларів,

які зложила п. БЕРНІС ПЕЙН, Кортекс, Кольорадо,

в пам'ять

сл. п. проф. д-ра Матвія Стахова.

УПРАВА НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА

Ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА

складає щирі подяку за пожертву

в сумі 300.00 доларів, які

сл. п. Люба Кольо-Мурин

призначила в своєму завіданні на наукову і видавничу

працю Наукового Товариства Ім. Шевченка в ЗСА.

Суму що передав п. ВОЛОДИМИР ТАРНАВСЬКИЙ.

В 10-ту БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ

НЕВІДЖАЛОВАНОЇ ВТРАТИ

нашої Найлюбішої ДОНІ

бл. п.

ЛЯРИСИ ЦЕЛЕВИЧ

буде відправлена

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА

з ПАНАХИДОЮ

в суботу, дня 9-го вересня 1978 року,

о год. 9:30 рано

в соборі святих Володимира й Ольги

в Чикаго, Іллі.

До участі в яких запрошують —

УЛЯНА ЦЕЛЕВИЧ

І АНДРІЙ СТЕЦЮКИ, батьки

Д-р Юрій Ігор Дашко

Прямуює до поділитися з українським громадянством вістою про успіхи нашої молоді, їхню працю та осяги в кадрах професіоналістів.

У червні цього року ми мали шанувати привітати нового нашого дентиста в особі д-ра Юрія Ігора Дашка, який закінчив Дентистичний Відділ в Іллінойському університеті з найвищим відзначенням.

Д-р Юрій Ігор Дашко, син п-ва Ірени з роду Філіці Петра Дашко, уроджений в 1947 р. в Німеччині, в місті Ашаффенбург, прибув з батьками до США в 1949 р. Спершу родина поселилася в місті Міссісіпі, а відтак в 1951 р. переїхала до Чикаго, Іллі. Тут виховувався, та набрав гарту духа моло-

д-р Ігор Дашко

дий Юрій, перебуваючи в українському середовищі. Першу науку здобував в українській парохіальній школі при кафедрі св. о. Николая, а по її закінченні вчився у середній школі Лейн Технік гайскул, що її закінчив з відзначенням.

У своїх юнацьких роках належав до молодечої організації СУМА і брав участь у відпочинкових та виховних таборах, цікавився також спортом.

По закінченні середньої школи поступив він до передмедичного коледжу в Іллінойському університеті, який закінчив ступенем бакалавра стислив наук. В тім часі його покликали до військової служби, яку сповняв на протязі трьох і пів року, один рік в ЗСА, а опісля в Німеччині. Будучи при війську працював якийсь час в дентистичній лабораторії — це дало йому змогу зацікавитися з дентистичним фахом. По вибутті з війська вступив в 1974 до Іллінойського університету на відділ дентистики, що її закінчив 2-го червня м. р. з найвищим відзначенням.

Після здобуття диплому повернувся він знову до війська і в ранзі капітана його призначено до Форт Гіт у Тексасі, куди переїхав жити враз з дружиною і двома дітьми.

Говорачи про рідню д-ра Юрія І. Дашко — він має ще молодшу рідню, а то сестру Христині і двох братів, з яких старший Євген, інженер хемії, працює в Каліфорнії, там же працює його сестра, а молодший брат Ярема, вчиться в середній школі Лейн Технік гаскул і мріє здобути лікарське звання. Всі вони дуже здібні в науці і втішаються найвищими оцінками, та вирізнюються серед студентів.

Вся родина п-ва Дашків є членами УНС у Плато-моду Відділі ч. 472.

Управа Відділу

СОРОКЛІТНИЙ ЮВІЛЕЙ ПОДРУЗЖА

Анастасія Біловус, син Ярослава, Осип Біловус

Святкуючи наш сороклітний ювілей подружжя в цьому 1978 році, ми мешканці впродовж 50-ти років метрополітального міста Детройту, у Воррен, Мішіган, постійно працюючи через усі ті роки для великої вибраної ідеї УКРАЇНСЬКОГО ІСТОРИЧНОГО ТРАДИЦІЙНОГО МОНАРХІСТИЧНОГО ГЕТЬМАНСТВА, ми обоє і наш син Ярослав Біловус жертвуємо на разі по одній тисячі доларів, тобто —</

